

JURIDISCHE STUDIEN

Referenties : E5279/Dir. C

NOTA AAN DE HEER GODENNE - DIRECTEUR

BETREFT : Toepassing van art. 51, lid 2, 5° en de C.O. 1108
Uw nota van 11 juni 1985 - kenmerk : C52485/768/14/307559

In art. 51, 2e lid, 5° en 6°, G.W. worden de voorwaarden bepaald waaronder een werknemer recht heeft op kinderbijslag voor zijn al dan niet van hetzelfde gezin deel uitmakende broers en zusters.

Met betrekking tot de noties "nog niet rechtgevend zijn krachtens de kinderbijslagregeling voor zelfstandigen" schijnt verwarring te zijn ontstaan.

Men zou kunnen voorhouden dat het kind niet rechtgevend is krachtens de kinderbijslagregeling der zelfstandigen in situaties, waarin onder invloed van art. 29 van het koninklijk besluit van 8 april 1976 houdende kinderbijslagregeling voor zelfstandigen dat de samenloop regelt, er terugverwezen wordt naar een bestaand prioritair recht in het stelsel der werknemers.

Waar de tekst van de wet tot verschillende interpretaties aanleiding geeft, kan het "Verslag aan de Koning" uitkomst bieden.

Zo lezen wij in het verslag bij het koninklijk besluit nr. 122 dd. 30 december 1982 (B.S. 12 januari 1983, pag. 373) dat broers en zusters recht kunnen openen ..." voor zover geen enkel ander recht bestaat voor die kinderen in hoofde van een andere persoon, werknemer of zelfstandige".

Het verslag bij het koninklijk besluit nr. 207 dd. 13 september (B.S. 29 september 1983 - pag.11885) bevat de woorden : "Vermits het de bedoeling is dat broers en zusters, die deel uitmaken van hetzelfde gezin, slechts rechthebbende kunnen zijn wanneer geen ander gezinslid recht heeft op kinderbijslag en dat broers en zusters, die geen deel uitmaken van hetzelfde gezin, slechts rechthebbend kunnen zijn wanneer geen ander persoon, recht heeft op kinderbijslag, dient art. 51, 5° en 6°, aangevuld door een bepaling volgens welke er geen recht mag bestaan op kinderbijslag bij toepassing van andere Belgische of buitenlandse wets- of reglementsbevestigingen.. Deze tekst beschrijft in algemene termen de intentie van de wetgever, ook met betrekking tot het recht in de kinderbijslagregeling voor zelfstandigen. Het hebben van een bepaald recht, impliceert noodzakelijkerwijze niet dat dit ook effectief wordt uitgeoefend.

Hieruit leiden wij af dat de loutere mogelijkheid van het bestaan van een recht in een ander stelsel, bepaaldelijk in dat der zelfstandigen, de toepassing van art. 51, 2, 5° en 6°, G.W. onmogelijk maakt zodat de samenloop-regeling vervat in art. 29 van het koninklijk besluit van 8 april 1976, hierop geen invloed uitoefent.

In die zin benadrukt de C.O. 1117 van 8 december 1983 dan ook dat de bepalingen van de artikelen 51, 2, 5° en 6° G.W. geen regeling van samenloop bevatten, doch wel essentiële toekenningsvoorwaarden zijn om als broer of zuster een recht op kinderbijslag te kunnen openen.

Er zijn derhalve geen redenen om een wettelijke tekst anders te interpreteren dan in nauwe samenhang met het geciteerde verslag.

Wij menen dan ook dat in uw geval het bestaan van een recht in de kinderbijslagregeling voor zelfstandigen een voldoende wettelijk beletsel is, ongeacht of de kinderbijslag, verschuldigd in deze regeling, al dan niet wordt uitbetaald.

Anderzijds is het wel zo dat de tekst van art. 51, 2e lid, 5° uitdrukkelijk is : elke broer of zuster die rechtgevend is krachtens de kinderbijslagregeling voor zelfstandigen wordt uitgesloten van de toepassing van dit artikel.

Het feit dat de zelfstandige rechthebbende al dan niet in het gezin verblijft speelt terzake geen enkel rol.

De C.O. nr. 1117 van 8 december 1983 dient derhalve op deze wijze te worden aangevuld. Bijkomend kan worden verwezen naar de Franse tekst, welke spreekt over "aucun autre membre de la famille", wat ruimer is dan het wellicht onjuist vertaalde : "geen ander gezinslid". (cfr. B.S. 29 september 1985 pag. 11885).

6.8.85

DE ADJUNCT-ADVISEUR - HOOFD VAN DIENST,

Naety

G. NAETEN.